

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ СУЧАСНОГО ПУБЛІЧНОГО
ТА ПРИВАТНОГО ПРАВА
ФАКУЛЬТЕТ ПРАВА ТА ЛІНГВІСТИКИ
КООРДИНАЦІЙНИЙ ЦЕНТР З НАДАННЯ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ
ПРИ МІНІСТЕРСТВІ ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ**

Міжнародна науково-практична конференція

МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

15 квітня 2016 року

Біла Церква
2016

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ СУЧАСНОГО ПУБЛІЧНОГО
ТА ПРИВАТНОГО ПРАВА
ФАКУЛЬТЕТ ПРАВА ТА ЛІНГВІСТИКИ
КООРДИНАЦІЙНИЙ ЦЕНТР З НАДАВАННЯ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ
ПРИ МІНІСТЕРСТВІ ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ**

МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

**Збірник матеріалів
міжнародної науково-практичної конференції**

15 квітня 2016 року

Рекомендовано до друку вченою радою
факультету права та лінгвістики
Білоцерківського національного аграрного університету
Протокол № 6 від 1 квітня 2016 року

Редакційна колегія:

Даниленко А.С., д-р екон. наук, академік НААНУ, ректор університету,
голова редколегії;

Сахнюк В. В., д-р вет. наук, професор, проректор з наукової та інноваційної
діяльності,

Боршовецька В.Д., канд. пед. наук, декан факультету права та лінгвістики;

Єфремова І.І., канд. юрид. наук, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін;

Малишко І.В., ст. викладач кафедри цивільно-правових дисциплін, відповідальний
секретар.

Сокольська М.О., завідувач РВ відділу;

Механізми захисту прав людини в умовах Євроінтеграції України: збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції (15 квітня 2016 року, м. Біла Церква). – Біла Церква, 2016. – 122 с.

Збірник містить тези доповідей учасників міжнародної науково-практичної конференції «Механізми захисту прав людини в умовах Євроінтеграції України» з проблем, що виникають в процесі реалізації та захисту прав людини і громадянина. Окреслені проблеми розглядаються з точки зору юриспруденції, філософії, історії, лінгвістики, філології, освіти в умовах євроінтеграційних процесів в Україні.

ЗМІСТ

Секція 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА. ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ. ФІЛОСОФІЯ ПРАВА. СУДОУСТРІЙ, ПРОКУРАТУРА, АДВОКАТУРА. БЕЗОПЛАТНА ПРАВОВА ДОПОМОГА.

Волошкова Н.В. МИРОВОЙ СУДДЯ ТА ВИХОВАТЕЛЬ НАЦІЇ: ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ЮРИДИЧНОЇ ТА ПУБЛІЦИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПИСЬМЕННИКА ГЕНРІ ФІЛДІНГА	3
Даниленко А.С. ЮРИДИЧНА ОСВІТА В УКРАЇНІ ЯК СКЛАДОВА ЗАХИСТУ ПРАВ ГРОМАДЯН	5
Кузьменко Б.В. ДІЯЛЬНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ КЛІНІК США ТА УКРАЇНИ У ЗІСТАВНОМУ АСПЕКТІ	6
Кузьменко Я.П. ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА НА СУДОВИЙ ЗАХИСТ ПОРУШЕНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА	8
Мельник Л.М., Харьковщенко Ю.Є. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МОДЕЛІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У ПОЛІТИКО-ПРАВОВІЙ ТВОРЧОСТІ М. ДРАГОМАНОВА	9
Мельник О.Г. СУТНІСТЬ ПРАВОВІДНОСИН У СФЕРІ РЕАЛІЗАЦІЇ СУДОВОЇ ВЛАДИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	10
Настіна В.В. ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ СТАНОВЛЕННЯ ТА ФОРМУВАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ	11
Росавицький О.О. ІНСТИТУТ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ – ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД	13
Терещук М.М. ДО ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОЗИТИВНОЇ ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В ПУБЛІЧНОМУ ПРАВІ	15

Секція 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО. ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО. ФІНАНСОВЕ ПРАВО. МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО

Батанов О.В. ПРАВА ТА СВОБОДИ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА – ГОЛОВНА МЕТА МУНІЦИПАЛЬНОЇ ВЛАДИ	18
Бровко Н.І. МЕХАНІЗМ ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ ТА ЙОГО ЕЛЕМЕНТИ	20
Будник Ю.А. СУЧАСНІ ФОРМИ ТА МЕТОДИ ПРОФОРІЄНТАЦІЙНОЇ РОБОТИ	22
Єфремова М.С. РОЗВИТОК МОРСЬКОЇ ТОРГІВЛІ БАЛТІЙСЬКИХ КРАЇН ПІСЛЯ РОЗПАДУ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ	25
Завидняк М.І. ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА У СТРУКТУРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ: КОНСТИТУЦІЙНІ АСПЕКТИ	27
Ковальчук І.В. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ	28
Колтюх А.А. ЮРИДИЧНІ ГАРАНТІЇ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА	30
Ладиченко В. В. ПРАВО ЛЮДИНИ НА ПИТНУ ВОДУ В СИСТЕМІ ПРАВ ЛЮДИНИ	32
Матьора М.І. ПРАВОВА КУЛЬТУРА УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ	33
Медвідь Ф.М., Чорна М.Ф. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	35
Мішина Н.В. РІШЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ ЯК ДЖЕРЕЛО НАЦІОНАЛЬНОГО ПРАВА (НА МАТЕРІАЛАХ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ)	37
Мушенюк В.В. СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ СТЯГНЕННЯ ДЕРЖАВОЮ ПЛАТИ ЗА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ ТА ЗАБРУДНЕННЯ ДОВКІЛЛЯ	39
Нестерович В.Ф. КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ПРАВА НА СВОБОДУ МИРНИХ ЗІБРАНЬ У НІМЕЧЧИНІ	41

Ще однією досить важливою ланкою у механізмі правового захисту є Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, пріоритетним напрямком діяльності якого є робота зі зверненнями громадян. Він є органом позасудового захисту, який сприяє поновленню прав людини, порушених органами державної влади чи органами місцевого самоврядування. Однак, незважаючи на відкритість Уповноваженого та на бурхливу діяльність у цій сфері (судячи з інформації офіційного веб-порталу Омбудсмана), Уповноважений не може в повній мірі допомагати усім, чия права порушені. Отже, можна зробити висновок про недостатню дієвість даного інституту та прогалини у законодавстві, що стосуються його правового статусу.

Таким чином, слід зазначити, що в Україні наявні елементи механізму правового захисту прав людини. І на перший погляд вони досконалі, але аналізуючи законодавство та реалії приходимо до висновку про те, що даний механізм слід удосконалювати, реформувавши кожний його елемент, приводити у відповідність до європейських стандартів, щоб кожна людина мала впевненість у захищеності, та не лише сподівалася на допомогу держави, а й реально могла її отримати, відновивши порушене право.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України / Верховна Рада України. – Офіц. вид. – К.: Парламентське видавництво, 2007. – 64 с.
2. Антонович М. Україна в міжнародній системі захисту прав людини / М.Антонович. – К.: Видавничий дім «КМАcademia». 2000. – 224 с.
3. Задорожня Г. Специфіка державного захисту прав і свобод людини і громадянина в Україні / Г. Задорожня // *Право України*. – №1. – 2008. – С. 28-30.
4. Тацій В. Утвердження і забезпечення прав та свобод людини – головний конституційний обов'язок демократичної, правової, соціальної держави / В. Тацій // *Вісник Академії правових наук України*. – 2000. – №4. – С. 3-18.

УДК 342.9:37.048.4(477)

БУДНИК Ю.А., аспірант

Університет державної фіскальної служби України

Estrella2404@vandex.ru

СУЧАСНІ ФОРМИ ТА МЕТОДИ ПРОФОРІЄНТАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Проблема професійної орієнтації в умовах розвитку в суспільстві ринкових відносин є по суті новою, мало дослідженою проблемою. Її цілі та завдання успішно реалізуються повною мірою тоді, коли сама професійна орієнтація може спиратися на розвинену теорію і методологію. І це не випадково: адже в теорії та методології переломлюються і перевіряються поняття, ідеї, погляди, уявлення, форми, методи і принципи, які дозволяють підвищити ефективність практичної роботи. Одним із завдань освіти є професійне орієнтування на усвідомлений вибір професії, що знайшло відображення в таких нормативно-правових актах: Конституції України, Законі України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про вищу освіту», Національній доктрині розвитку освіти України в XXI столітті, Національній програмі «Діти України» та ін. Система поглядів професійної орієнтації, що базується на особистісно орієнтованому підході, вимагає в процесі виховання учнів дієвого використання нових форм і методів, спрямованих на формування самостійного вибору ними професії в залежності від індивідуальних особливостей. У зв'язку з цим виникають нові потреби в сучасному змісті і технології профорієнтаційної роботи з використанням сучасних форм і методів.

Разом з тим значні дослідження форм і методів професійної орієнтації не вичерпують всіх аспектів цієї області. Не до кінця залишається дослідженим, а значить, потребує подальшого розгляду питання про використання нових результативних форм і методів, спрямованих на формування самостійного вибору професії учнями старших класів в залежності від їх індивідуальних особливостей.

Для кожної людини дуже важливо знайти область професійної діяльності, яка в повній мірі відповідає її інтересам, схильностям і здібностям. Н.Крупська справедливо помітила, що «правильний вибір професії забезпечує найбільш доцільне використання сил кожного» [1, с. 107]. Перед випускниками шкіл України стоїть завдання – не загубитися у самостійному житті, знайти ту нішу, яка дасть можливість кожному члену суспільства проявити себе, стати максимально корисним для цього суспільства.

Проведений аналіз наукової літератури вказує на існування ряду класифікацій форм і методів профорієнтації. Так, Н. Захаров виділяє три групи профорієнтаційної роботи, дві з яких відносяться до форм, а третя до методів[2]:

1. Основні, ознайомчі: зустрічі з фахівцями, перегляд і обговорення телевізійних передач, виставки передового досвіду, екскурсії на підприємства і в навчальні заклади, інформаційні уроки (теоретичні та практичні питання підготовки до майбутньої професії), уроки в навчальних майстернях з повідомленням певних відомостей профорієнтаційного характеру, демонстрація практичних умінь.

2. Активізуюча діяльність учнів з профорієнтації: індивідуальні завдання для поглиблення знань з урахуванням інтересів; конкурси для виявлення схильностей; вечори техніки, книги з різних дисциплін; тижні мистецтва, техніки; клуб майбутніх фахівців; гуртки технічної творчості; молодіжні об'єднання; шкільні трудові об'єднання. При цьому використовуються методи: бесіда, розповідь, пояснення, диспут, гра, твір, звіт про захід та інші.

3. Методи вивчення особистості: бесіда (ознайомлення з професіями, виявлення мотивів і причин, що ускладнюють вибір); анкетування; спостереження; аналіз результатів діяльності (щоденник, шкільний журнал успішності, твір, зошит з висловлюваннями, особиста справа, медичне обстеження); метод експертів (узагальнення висловлювань друзів, вчителів, батьків); метод узагальнення незалежних характеристик (рекомендації батьків, знайомих за вибором); педагогічний експеримент.

Е. Павлютенков вказує на три форми роботи з профорієнтації за кількістю охоплення учнів: масову, групову та індивідуальну [3, с. 61]. За ступенем інформації він виділяє наступні групи форм і методів: а) словесні (конференція, розповідь, бесіда, лекція про професії, робота з книжками, довідковою літературою); б) візуальні (демонстрація відео- і кінофільмів, інших засобів наочності, спостереження за виробничими процесами і працею дорослих, використання таблиць, схем, стендів тощо); в) практичні (виконання школярами певної роботи в майстернях, на пришкольній ділянці) [4, с. 699].

Б. Волков визначає масову та індивідуальну форми профорієнтаційної роботи як основні, за допомогою яких можна ефективно вирішувати питання професійної орієнтації учнів [5, с. 77]. До масових форм вчений відносить вечори, зустрічі з представниками професій, конференції, диспути (Ким і яким бути? У чому сенс життя? Покликання в житті), виставки, конкурси (на вміння виконувати роботу, на дотримання техніки безпеки, на знання професії), рольові ігри, олімпіади, екскурсії. До індивідуальних – написання рефератів про професії (значення професії в структурі суспільства, вимоги до особистості працівника); складання кросвордів про професії; індивідуальні завдання (з планування діяльності, з розробки технології виготовлення деталей, по розкриттю законів науки, що лежать в основі трудових операцій); колекціонування; підготовка та виступ з доповіддю; домашні завдання (на ознайомлення з професією, на самопізнання).

В. Симоненко до основних форм профорієнтаційної роботи відносить ті форми, які сприяють здійсненню професійної освіти і професійного виховання [2, с. 28]: урок в навчальних майстернях; профінформаційний урок; екскурсії на підприємства і в професійні навчальні заклади; виставки передового досвіду; зустрічі з фахівцями і передовиками виробництва; участь у днях відкритих дверей в професійних навчальних закладах; тематичні, літературно-мистецькі вечори, усні журнали. При цьому дослідник зазначає, що ці форми роботи залежать від кількості учнів, охоплених ними, і ділить їх на колективні та індивідуальні, а колективні, в свою чергу, поділяє на групові та ланкові.

Л. Гуцан виділяє загальні та специфічні форми профорієнтаційної роботи. «До загальних форм належать: індивідуальні, групові, колективні, класні і позакласні, шкільні і позашкільні. Специфічні форми профорієнтаційної роботи поділяються: за тривалістю (разові, короткострокові, середньотривалі, довготривалі), у напрямку допомоги (учні, батьки), за характером допомоги (інформаційні, діагностичні, що формують, коригувальні)» [6, с. 126].

На особливу увагу заслуговують нові форми і методи профорієнтаційної роботи з використанням комп'ютерних технологій. Так, Б. Федоришин розробив методіку комп'ютерного тестування оцінки комунікативних і організаторських схильностей (КОС). Дана методика дозволяє охопити велику кількість учнівської молоді та відповісти на питання: яка оцінка потенційних можливостей особистості, її здібностей на початковому етапі. Сьогодні підвищеним попитом користується інструментальна система комп'ютеризованого тестування TESTER, яка призначе-

на для проведення комп'ютерного опитування або тестування; виконання функцій автоматизованого банку інформації; інтерпретації наявних в системі даних в різних формах; статистичної обробки наявних в системі даних; автоматизованого створення комп'ютерних варіантів різних тестів без допомоги програміста.

За допомогою цієї системи можливе створення опитувальників, в тому числі графічних (психологічних тестів; тестів, призначених для перевірки знань; анкет); коштів допомоги психологам для обробки проектних тестів; методик, що використовують анімацію, наприклад, для отримання характеристик різних реакцій. Треба відзначити, що для виконання будь-яких видів робіт користувач системи TESTER може не мати спеціальної освіти в комп'ютерній області. До основного списку системи включені 120 психологічних тестів, таких як: диференційно-діагностичний опитувальник Є.Климова, діагностична система «Покликання» І. Павлова, особистісний опитувальник Айзенка, тест Д. Голланда, карта інтересів (модифікація методики А. Голомштока) та інші.

Таким чином, Б. Волков, Л. Гуцан, Н. Захаров, Є. Павлютенков, В.Симоненко, Б. Федоршин класифікують форми профорієнтаційної роботи зі старшокласниками в залежності від кількості охоплення ними учнів.

Аналіз форм і методів профорієнтаційної роботи зі старшокласниками дозволяє стверджувати, що в освітніх закладах (школах) професійна орієнтація являє собою систему пропагандистських, інформаційних, виховних та розвиваючих методів, спрямованих на формування ставлення до професії, готовності до вибору навчального закладу і самовдосконалення в сфері обраної професії. Так, для здійснення профорієнтаційної роботи в школах застосовуються найбільш поширені форми: анкетування, бесіди, зустрічі з представниками різних професій, перегляди спеціальних фільмів, робота з профорієнтаційною літературою, екскурсії на підприємства, проходження виробничої практики, проведення інформаційної та психодіагностичної роботи. Необхідно відзначити, що ці форми носять як масовий, груповий, так і індивідуальний характер, а за ступенем інформації є словесними, візуальними, практичними. Сьогодні особливої уваги заслуговують нові форми і методи профорієнтаційної роботи з використанням комп'ютерних технологій.

Спільну діяльність педагогічного колективу зі старшокласниками визначають методи професійної орієнтації, які забезпечують підготовку школярів до усвідомленого вибору професії. До основних методів належать: інформаційно-довідкові, просвітницькі, методи професійної психодіагностики, морально-емоційної підтримки, надання допомоги в конкретному виборі і прийнятті рішення. Застосовуючи ту чи іншу групу методів, потрібно враховувати кожен конкретну ситуацію в забезпеченні ступеня підготовки учнів старшої школи до професійного вибору.

Отже, підсумовуючи вище вказане зазначимо, що ефективність і результативність проведення профорієнтаційної роботи зі старшокласниками в значній мірі залежить від різноманітних форм і методів роботи, а вмiле їх використання всіма учасниками профорієнтаційного процесу сприяє забезпеченню підготовки учнів до вибору професії. Перспектива подальших досліджень полягає в розробці методичних рекомендацій щодо вдосконалення форм і методів профорієнтаційної роботи з урахуванням наявного досвіду. Такі методичні рекомендації можуть бути використані класними керівниками, шкільними практичними психологами, соціальними педагогами, працівниками позашкільних установ, викладачами вузів при роботі з проблеми професійного самовизначення старшокласників.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Крупская Н. К. О политехническом образовании, трудовом воспитании и обучении / Н.К. Крупская. – М.: Просвещение, 1982. – 96 с.
2. Захаров Н.Н. Профессиональная ориентация школьников / Н.Н.Захаров, В.Д. Симоненко. – М.: Просвещение, 1989. – 192 с.
3. Павлютенков Е. М. Профессиональная ориентация учащихся / Е. М. Павлютенков. – Киев: Рад. шк., 1983. – 153 с.
4. Павлютенков Е. М. Управление профессиональной ориентацией в общеобразовательной школе / Е. М. Павлютенков. – Владивосток: Изд-во Дальневост. ун-та, 1990. – 176 с.
5. Волков Б. С. Основы профессиональной ориентации: учеб. пособие для вузов / Б. С. Волков. – М.: Академ. проект, 2007. – 333 с.
6. Гуцан Л. Профориєнтаційна робота зі старшокласниками: проблеми та перспективи / Л. Гуцан // Вісник Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту. – 2010. – № 4.– С. 121–127.

МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

**Збірник матеріалів
міжнародної науково-практичної конференції**

15 квітня 2016 року

*Редактор О.О. Грушко
Комп'ютерне верстання: С.І.Сидоренко*

Здано до складання 08.04.2016. Підписано до друку 12.04.2016.
Формат 60x84¹/₁₆. Ум. др. арк. 14,18. Зам. 6409. Тираж 100.
РВ відділ, Сектор оперативної поліграфії БНАУ.
09117, Біла Церква, Соборна площа, 8/1, тел. 33-11-01.